

disse Steder af forskellige nærliggende Grunde Mænd ikke i alle Henseender være i Stand til at bringe den Hjælp, som tiltrænges, dels vil Kvinder, saa længe de kun staar som frivillige Arbejdere, ikke have nogen sikret Adgang til paa disse Steder at udøve en Sjælesørgergerning, medens en saadan Adgang paa naturlig Maade aabnes dem, naar de bliver anerkendt af de kirkelige Myndigheder. Det foreslaas derfor, at der, hvor Biskopperne maatte anse det for ønskeligt, aabnes Mulighed for, at Præster ved Fængsler og Hospitaller kan faa lønede kvindelige Medhjælpere. Yderligere kunde der formentlig være Grund til, at Præsterne i de store Sogne i Byerne faar kvindelige Medhjælpere, naar Menighedsraadet udtaler Ønsket derom, og naar Biskoppen skønner, at Forholdene i Sognet gør dette Ønske berettiget. Det bør i Betragtning af de stigende Krav, som stilles til Uddannelse af Kvinder, der deltager i frivilligt Menighedsarbejde, kræves som Betingelse for Ansættelse i de nævnte Stillinger, at de paagældende, saafremt de ikke har taget teologisk Embedseksamen eller Eksamen i Kristendomskundskab ved Universitetet, paa anden Maade maa have erhvervet sig en Uddannelse, der efter Biskoppens Skøn kan antages at have bibragt dem de Kundskaber og den Modenhed, der maa anses for nødvendig for en tilfredsstillende Udøvelse af deres Gerning.“

Altsaa, det kirkelige Udvalg har beskæftiget sig med denne Sag, og der vilde derfor have været al Grund for den højtærede Kirkeminister til at stille Forslag om, at der ogsaa blev givet Kvinder Adgang til Præsteembeder. Jeg hævder, at denne Sag ikke tidligere har fundet sin Afgørelse. Rigsdagen har blot skudt den fra sig. Men selv om den var afgjort, kunde dette jo ikke forhindre, at den blev taget op til ny Behandling; har man ved en Lovs Gennemførelse øvet Uret mod en Stand eller et Køn, bør det gøres godt igen. Det forekommer mig, at enhver Kvinde maa føle det som en dyb Krænkelser, at der ikke indenfor hendes Køn skulde findes nogen, som var værdige til at være Præster. Kvinder kan blive Læger, Dommere, Lærerinder, Ledere af store Skoler. Der staar ude i Ørstedsparken et smukt Monument af en Kvinde, hvis Navn er kendt over det ganske Land, Nathalie Zahle, en Kvinde, som har øvet en stor Gerning indenfor Skolen; men hun vilde altsaa ikke kunne blive Præst, fordi man fra en vis Side mener, at Kvinder ikke er værdige til dette Embede. Den største danske Højskole, Askov Højskole,

som er kendt ikke blot over det ganske Land, men kendt i vide Kredse i hele Norden og i adskillige Lande udenfor Norden, ledes for Tiden af en Kvinde; men denne Kvinde vilde ikke, hvis hun vilde søge et Præsteembede, kunne blive ordineret, fordi man fra en vis Side mener, at Kvinder ikke er værdige til at forvalte Sakramenterne.

Grundtvig var af en anden Mening ligesom adskillige Medlemmer her i dette høje Ting. Jeg tror, det kunde have sin Interesse at høre, hvad Grundtvig skriver i et Digt, der staar i en Digtsamling, som er udgivet 1860. Grundtvig skriver: Han Marie Magdalene sendte ud med Livets Ord! Hvem tør Kvinderne formene Vandringen i hendes Spor! Kristne Møer, kristne Enker, Hvem tør lægge dem i Lænker! Hvem tør binde deres Mund! — Først naar atter fromme Kvinder, som i Ordets Helletid, Herren tjene som „Bispinder“, bruge Tungerne med Flid. Saa faar Hjertet Mund og Mæle, at sig glæde Barne-Sjæle i Guds Himmerig paa Jord!

Det var Grundtvigs Syn paa Forholdene, han mente, at Kvinderne ikke blot skulde være Præster, men at de ogsaa skulde kunne blive Bispinder. Der sidder her i dette Ting særlig indenfor Partiet Venstre mange Medlemmer, som har været Elever paa Askov Højskole, og som kalder sig Tilhængere af Grundtvigs kirkelige Synspunkter — jeg spørger disse Folk: Kan de stemme for et Lovforslag, ved hvilket Kvinder udelukkes fra at blive Præster med den Begrundelse, at de er uværdige til at uddele Sakramenterne? Mig forekommer det at være en dyb Forsmædelse mod Kvinderne, hvis dette Lovforslag vedtages, som det foreligger. Jeg anbefaler derfor ærede Medlemmer at stemme imod det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 70 Stemmer mod 59.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af to nye Bispeembeder.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6922).